

Arrest

**nr. 125 001 van 28 mei 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat Z. CHIHAOUI, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 8 december 2012 en heeft zich vluchteling verklaard op 10 december 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 11 december 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 30 september 2013 en op 28 januari 2014.

1.3. Op 19 februari 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, bent in het bezit van de Jordaanse nationaliteit. U zou zijn geboren in Irbid in Jordanië. Uw familie zou niet politiek actief zijn. Tot uw tiende levensjaar zou u samen met uw familie die ook de Jordaanse nationaliteit zou hebben verworven in Syrië hebben gewoond. Omdat u regelmatig door uw vader zou zijn geslagen zou uw moeder u naar uw grootouders in Irbid hebben overgebracht. U zou nog wel regelmatig uw ouders in Syrië hebben bezocht. Na de uitbraak van de Syrische revolutie zou uw familie naar Irbid zijn teruggekeerd. Gedurende uw secundaire studies zou u in 2005 hebben deelgenomen aan een solidariteitsmars in Irbid voor het Palestijns volk. Die dag zou u kortstondig door de ordediensten zijn gearresteerd en zijn vrijgelaten vanwege uw jonge leeftijd. Gedurende uw studies aan de 'al Yarmouk' universiteit zou u deel hebben genomen aan activiteiten van verschillende studentenorganisaties. U zou hierbij nooit problemen hebben ondervonden met de Jordaanse autoriteiten. In 2009 zou u via sociale media kennis hebben gemaakt met de '24 maart-beweging', een niet politiek gebonden beweging van studenten en jongeren die pleit voor democratische hervormingen in het land. De groepering zou zich '24 maart beweging' hebben genoemd vanwege haar eerste betoging op 24 maart 2009 in Amman. Uzelf zou niet aan deze betoging hebben deelgenomen maar wel aan latere die tussen 2009 en 2011 zouden hebben plaatsgevonden in Irbid, 'al Daghilia' (ook Jamal Abdelnasser plein genoemd) in Amman en andere regio's van het land. U zou drie keren tijdens een van de betogingen van de '24 maart beweging' zijn opgepakt door de ordediensten en na een paar dagen opsluiting op borgtocht zijn vrijgelaten. De laatste twee arrestaties zouden omstreeks eind 2010 hebben plaatsgevonden. Op 24 november 2011 zou u aan de laatste betoging van de '24 maart beweging' in 'al Daghilia' hebben deelgenomen. Die dag zouden de demonstranten onverwacht zijn bestormd door een knokploeg die zou sympathiseren met het Jordaanse regime. De knokploeg zou de hulp hebben gekregen van aanwezige ordetroepen die met geweld de manifestanten uit elkaar zouden hebben gedreven. Vele betogers, waaronder u, zouden die dag zijn opgepakt door de ordetroepen. U zou twee dagen zijn opgesloten bij de veiligheidsdienst in Amman en vervolgens twee weken zijn gedetineerd in de gevangenis al Jwaida. Hierna zou u zijn voorgeleid voor de veiligheidsrechtbank van Irbid. U zou er nog eens twee dagen zijn opgesloten en vervolgens op borgtocht zijn vrijgelaten. Hierna zou u een reisverbod opgelegd hebben gekregen en onderworpen aan een dagelijkse melding bij de veiligheidsdienst van uw woonwijk. U zou tevens zijn uitgesloten van een openbare functie en moeilijk aan de slag hebben kunnen gaan in de privésector omdat u geen bewijs van goed gedrag en zeden zou hebben kunnen bemachtigen. U zou door al deze beperkingen geen normaal leven meer hebben kunnen leiden in Jordanië en hierdoor beslist hebben het land te ontvluchten. Op 25 januari 2012 zou u zijn afgestudeerd aan de universiteit. Een vriend van u met familieleden werkzaam bij de Jordaanse inlichtingendiensten zou geregeld hebben dat uw reisverbod tijdelijk zou zijn ingetrokken om uw uitreis mogelijk te maken. U zou in november 2012 legaal met uw Jordaanse paspoort een vlucht naar Turkije hebben genomen. Vervolgens zou u clandestien per vrachtwagen naar België zijn doorgereisd. Op 8 december 2012 zou u in België zijn aangekomen en op 10 december 2012 zou u hier asiel hebben aangevraagd.

U zou na uw aankomst in België van uw ouders een oproepingsbrief van de veiligheidsrechtbank van Irbid naar uw e-mailadres toegestuurd hebben gekregen. U zou op 15 december 2012 moeten verschijnen.

Tevens verklaarde u dat de Jordaanse autoriteiten actueel de Jordaanse nationaliteit intrekt van Palestijnen uit Jordanië. Zo zouden u en uw ouders hun Jordaanse nationaliteit al hebben verloren.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw originele geboorteakte (d.d. 13/6/2013), diploma uit Jordanië (dd.25/1/2012), woonstattest Syrië (d.d.20/10/2012) en UNRWA-registratiekaart (dd.27/1/2013) en een kopie van een oproepingsbrief van de rechtbank van de amn al-dawla (staatsveiligheid (dd.15/12/2012)).

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat aan u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels zijn gerezen omtrent de geloofwaardigheid van uw vermeende aansluiting en engagement bij de '24 maart beweging'. Zo heeft u omtrent de '24 maart beweging' verklaringen afgelegd die niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is toegevoegd. Zo verklaarde u dat de beweging nog voor 2009 zou zijn opgericht (CGVS I, p. 3-4). Echter, uit de info van het CGVS blijkt dat de '24 maart beweging' pas na de uitbraak van de Arabische Lente in 2011 is ontstaan in navolging van andere revolutionaire (jongeren)bewegingen in Egypte en Tunesië die in 2011 erin zijn geslaagd met een volksrevolte hun dictators af te zetten. De aanleiding voor de oprichting van de beweging was een grootse protestactie van (vooral) jongeren in Amman op 24 maart 2011. Hierbij aansluitend moet

worden opgemerkt dat uw verklaringen over de aanleiding van de oprichting van de '24 maart beweging' niet correct. Zo verklaarde u, verkeerdelijk, dat de '24 maart beweging' zou zijn genoemd naar haar eerste betoging die op 24 maart 2009 zou hebben plaatsgevonden (CGVS I, p. 3-4). Uw bewering dat u in de periode 2009 tot november 2011 aan veel demonstraties van de '24 maart beweging' deelnam (CGVS I p.4,6) en omwille hiervan meermaals werd gearresteerd, is, in het licht van bovenstaande vaststelling, dan ook weinig geloofwaardig.

Hierbij aansluitend is het ook opmerkelijk dat u niet kan zeggen aan hoeveel betogingen u deelnam, zelfs niet bij benadering. U komt niet verder dan te stellen dat het er veel waren (CGVS I p.4). Een dergelijk vaag antwoord kan bezwaarlijk overtuigen dat u zich daadwerkelijk engageerde door deel te nemen aan protestmanifestaties.

Dient tevens aangestipt dat u verklaarde dat de laatste betoging van de '24 maart beweging' op 24 november 2011 zou hebben plaatsgevonden in 'al Daghilia' in Amman (CGVS I, p. 4). Echter, het CGVS heeft ondanks onderzoek geen informatie kunnen terugvinden van een betoging van deze beweging op 24 november 2011. Dat een dergelijke manifestatie, die zwaar werd aangepakt door de autoriteiten met vele arrestaties en gewonden als gevolg, niet terug te vinden is, is zeer opmerkelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen kan er weinig geloof worden gehecht aan uw vermeende aansluiting en engagement bij de '24 maart beweging', en bij gevolg ook aan uw daaruit voortvloeiende vermeende arrestaties en detenties door de Jordaanse autoriteiten.

Bovendien moet worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw drie arrestaties vanaf het moment van uw aansluiting bij de beweging, helemaal niet kunnen overtuigen. Zo is het zeer bevreemdend dat u uw drie arrestaties voorafgaandelijk aan uw laatste arrestatie op 24 november 2011 moeilijk kon situeren in de tijd. Zo verklaarde u niet te weten of u in 2010 dan wel in 2011 een eerste keer zou zijn gearresteerd. U verklaarde slechts in vage termen dat u na 2009 zou zijn aangehouden. Vervolgens bleek u niet staat aan te geven hoeveel tijd er tussen uw eerste en tweede arrestatie zou hebben gelopen. Omtrent uw laatste twee arrestaties verklaarde u dan weer 'te denken' dat ze eind 2010 zouden hebben plaatsgevonden, wat des te meer bevreemdend is daar u even tevoren niet kon aangeven of uw eerste arrestatie in 2010 of in 2011 plaatsvond (CGVS I, p. 8).

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u, ondanks uw bewering drie maal te zijn gearresteerd, gedetineerd en vervolgens op borg zou zijn vrijgelaten, u geen enkel begin van bewijs van deze arrestaties kan voorleggen.

Voorts is het zeer merkwaardig dat u die een reisverbod van het regime zou hebben gekregen alsnog erin bent geslaagd met uw Jordaans paspoort legaal het land uit te reizen. Uw uitleg als zou uw vriend die familie heeft bij de inlichtingendiensten geregeld hebben dat het verbod tijdelijk werd ingetrokken opdat u zou kunnen uitreizen (CGVS I, p. 9), is weinig overtuigend. Immers, indien u werkelijk als opposant zou worden gezocht door het regime is het weinig realistisch dat u zonder enige moeilijkheden aan controles van de luchthavenautoriteiten kon ontkomen.

Uw voorgelegde oproepingsbrief van de rechtbank dat u op 15 december 2012 dient te verschijnen (CGVS I, p. 8) vermag bovenstaande appreciatie niet in gunstige zin te wijzigen. Vooreerst betreft het een kopie die u van uw e-mailbox heeft uitgeprint en geenszins een origineel waardoor de bewijswaarde zeer gering is. Bovendien is het zeer merkwaardig dat u het origineel niet kan voorleggen. U beweert dat het bij uw ouders ligt. Gezien uw moeder u wel uw originele geboorteakte heeft opgestuurd (CGVS I p.1) is het maar de vraag waarom het origineel van een dergelijk belangrijk stuk ter staving van uw asielrelaas, niet kon worden bekomen. Bovendien kan een dergelijk stuk slechts enige waarde hebben indien ondersteund door een geloofwaardig relaas welke in uw geval niet is gebleken.

Met betrekking tot uw vrees voor de intrekking van uw Jordaanse nationaliteit door de Jordaanse autoriteiten waardoor u staatloos zou worden, moet worden opgemerkt dat u er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken.

U baseert uw vrees op het feit dat, na uw aankomst in België, de Jordaanse nationaliteit van uw ouders zou zijn ingetrokken (CGVS I, p. 8-9). Echter, u legde omtrent deze kwestie incoherente en tegenstrijdige verklaringen af waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering als zouden uw ouders hun Jordaanse nationaliteit zijn kwijtgespeeld en ook u deze dreigt te verliezen.

Vooreerst verklaarde u gedurende uw eerste CGVS-gehoor na aankomst in België van uw familie vernomen te hebben dat enkel de Jordaanse nationaliteit van uw ouders zou zijn ingetrokken. De uwe zou niet zijn ingetrokken (CGVS I, p. 8-9). Tijdens uw tweede gehoor beweerde u plots dat de Jordaanse autoriteiten na uw aankomst in België op eenzelfde moment zowel uw Jordaanse nationaliteit als deze van uw ouders zou hebben ingetrokken (CGVS II, p. 3-4). Hiermee geconfronteerd gaf u aan een fout te hebben begaan zonder te preciseren om welke fout het gaat. Deze uitleg is niet overtuigend. Immers, uzelf verklaarde gedurende uw tweede CGVS-gehoor uitdrukkelijk dat u reeds vóór uw eerste CGVS-gehoor (30 september 2013) op de hoogte was van de intrekking van uw Jordaanse nationaliteit (CGVS II, p. 4). Dergelijke discrepanties in uw verklaringen laten weinig ruimte geloof te hechten aan uw bewering de intrekking van uw nationaliteit te vrezen. Dat u, als u toch wist dat uw

nationaliteit al was ingetrokken op het moment van het eerste gehoor, tijdens dit gehoor beweerde dat uw nationaliteit nog niet was ingetrokken, is ronduit ongeloofwaardig.

Uitermate opmerkelijk is dan ook vast te stellen dat u, die nu beweert dat zowel uw nationaliteit als die van uw ouders is ingetrokken, niet kan zeggen wanneer dit gebeurde. U komt niet verder dan te stellen dat het ergens tussen uw vertrek uit Jordanië (november 2012) en uw eerste gehoor op het CGVS (30 september 2013) gebeurde (CGVS II p.2-4). Dat u een voor u zo belangrijke gebeurtenis niet met meer precisie in de tijd kan situeren, is verbazingwekkend.

Overigens is de aanleiding voor de intrekking van uw nationaliteit niet geloofwaardig. U verklaart dat uw ouders uw nog niet verlopen Jordaans paspoort zouden hebben willen verlengen waarop het paspoort zou zijn ingehouden en uw Jordaanse nationaliteit werd ingetrokken. U gaf echter aan dat u uw paspoort slechts een paar maanden voor uw vertrek naar België in november 2012 zou hebben ontvangen en dat deze op het moment van de aanvraag voor verlenging door uw ouders nog vier jaar geldig was (CGVS II, p. 3). Uw uitleg als zou dit de normale procedure zijn, is twijfelachtig.

Verder verklaarde u omtrent de verblijfsstatus van u en uw familie in Jordanië gedurende uw eerst CGVS-gehoor dat uw ouders in ruil voor afstand van de groene permit card de Jordaanse nationaliteit zouden hebben verkregen. U en uw familie zouden hiervoor afstand hebben moeten doen van jullie recht op inreis tot de Westelijke Jordaanoever waarvoor een dergelijke permit card vereist is (CGVS I, p. 1). Gedurende uw tweede gehoor verklaarde u geheel anders dat u en uw ouders net op basis van de groene permit card de Jordaanse nationaliteit te hebben verworven. U en uw familie zouden deze permit card hebben mogen houden alsook het recht om de Westelijke Jordaanoever in te reizen. Omdat u er geen familie meer zou hebben zouden u en uw familie nooit naar de Westelijke Jordaanoever zijn gereisd (CGVS II, p. 4).

Volledigheidshalve kon u geen enkel begin van bewijs voorleggen van het vermeende verlies van uw Jordaanse nationaliteit en deze van uw ouders. Nochtans verklaarde u dat uw ouders, met behulp van een advocaat, een juridische procedure zijn begonnen om de Jordaanse nationaliteit terug te krijgen. Merkwaardig hierbij is dat u niet wist te vertellen voor welke rechtbank uw ouders een rechtszaak zijn begonnen (CGVS II, p. 2). U verklaarde slechts vaag dat het een rechtbank zou zijn ergens in Jordanië (CGVS II, p. 2). Uw uitleg als zou u geen afschriften van de rechtszaak hebben kunnen vragen omdat u geen schade zou willen berokkenen aan uw ouders is niet overtuigend (CGVS II, p. 4-5) temeer daar u niet kan duiden welke schade uw ouders hierbij zouden ondervinden. Uw uitleg als zouden uw ouders u niets kunnen opsturen omdat de Jordaanse overheid op de hoogte is van uw verblijf in België (CGVS II p. 2) houdt geen steek daar uw ouders u reeds een aantal andere overheidsdocumenten hebben verstuurd zoals uw geboorteakte (CGVS II, p. 4). Hierbij dient vastgesteld dat het merkwaardig is dat u het wel van belang vindt een document van uw registratie als Palestijn voor te leggen maar geen enkel document over de vermeende intrekking van uw Jordaanse nationaliteit waardoor u in Jordanië actueel staatloos zou zijn.

Volledigheidshalve dient te worden aangestipt dat uw voorgelegde geboorteakte werd afgeleverd op 13 juni 2013 door het Jordaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken en dat hierop staat aangegeven dat u de Jordaanse nationaliteit bezit. Bovenstaande vaststellingen ondergraven volledig de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

U heeft onvoldoende persoonlijke of concrete elementen aangevoerd die wijzen op een persoonsgerichte en systematische vervolgingsvrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Uw voorgelegde geboorteakte, woonattest uit Syrië, diploma en UNRWA-registratiekaart bewijzen weliswaar wel uw Palestijnse origine en afkomst uit Irbid in Jordanië, uw verblijf in Syrië voor een tijd, uw studie, dewelke hier niet ter discussie staan, maar vermogen bovenstaande appreciatie niet in gunstige zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens

en de fundamentele vrijheden (EVRM) en artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, voert verzoeker onder verwijzing naar UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés* aan dat de asielzoeker zijn vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet (en artikel 3 EVRM) niet alleen moet attesteren op basis van documenten maar dat het voldoende is dat hij zijn vrees onderbouwt met geloofwaardige verklaringen waaruit zijn vrees volgt en dat men het voordeel van de twijfel moet toekennen aan de asielzoeker indien deze geloofwaardig voorkomt. Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing steunt op niet relevante, niet correcte, niet pertinente of niet coherente overwegingen teneinde het besluit omtrent zijn ongeloofwaardigheid te onderbouwen, waarna hij een poging onderneemt om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij artikel 48/2 van de vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe aangehaald artikel zou geschonden zijn. Artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt immers dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de vluchtelingenconventie juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij omtrent de '24 maart beweging' verklaringen heeft afgelegd die niet stroken met de informatie gevoegd aan het administratief dossier, hij zelfs niet bij benadering kan zeggen aan hoeveel betogingen hij deelnam en er geen informatie terug te vinden is van een betoging van de '24 maart beweging' op 24 november 2011, hetgeen opmerkelijk is daar deze arrestatie blijkens verzoekers verklaringen zwaar werd aangepakt door de autoriteiten met vele arrestaties en gewonden als gevolg, zodat er weinig geloof kan worden gehecht aan zijn vermeende aansluiting en engagement bij de '24 maart beweging' en bijgevolg evenmin aan zijn daaruit voortvloeiende vermeende arrestaties en detenties door de Jordaanse autoriteiten, (ii) zijn verklaringen over zijn drie arrestaties vanaf het moment van zijn aansluiting bij de beweging helemaal niet kunnen overtuigen daar hij deze arrestaties moeilijk kon situeren in de tijd en hij niet in staat bleek aan te geven hoeveel tijd er tussen zijn eerste en tweede arrestatie zou zijn verlopen, en hij geen enkel begin van bewijs van deze arrestaties kan voorleggen, ondanks zijn bewering drie maal te zijn gearresteerd, gedetineerd en vervolgens op borg te zijn vrijgelaten, (iii) het merkwaardig is dat hij, die een reisverbod van het regime zou hebben gekregen, alsnog erin is geslaagd met zijn Jordaanse paspoort het land uit te reizen daar het weinig realistisch is dat hij zonder enige moeilijkheden aan controles van de luchthavenautoriteiten kon ontkomen indien hij werkelijk als opposant zou worden gezocht door het regime, (iv) de oproepingsbrief van de rechtbank dat hij op 15 december 2012 dient te verschijnen slechts een kopie betreft die hij van zijn e-mailbox heeft uitgeprint waardoor de bewijswaarde zeer gering is en een dergelijk stuk bovendien slechts enige bewijswaarde kan hebben indien het wordt ondersteund door een geloofwaardig relaas, wat in zijn geval niet is gebleken, (v) hij er niet in slaagt zijn vrees voor de intrekking van zijn Jordaanse nationaliteit waardoor hij staatloos zou worden aannemelijk te maken daar hij omtrent deze kwestie incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegde, hij niet kan zeggen wanneer zowel zijn nationaliteit en die van zijn ouders zou zijn ingetrokken, de aanleiding voor de intrekking van zijn nationaliteit niet geloofwaardig is, zoals wordt toegelicht, hij geen enkel begin van bewijs kan voorleggen van het vermeende verlies van zijn Jordaanse nationaliteit en deze van zijn ouders terwijl hij nochtans verklaarde dat zijn ouders met behulp van een advocaat een juridische procedure zijn begonnen om de Jordaanse nationaliteit terug te krijgen, hij niet weet voor welke rechtbank zijn ouders een rechtszaak zijn begonnen en de door hem voorgelegde geboorteakte, die werd afgeleverd op 13 juni 2013 door het Jordaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken aangeeft

dat hij de Jordaanse nationaliteit bezit en (vi) de overige door hem voorgelegde documenten slechts zijn Palestijnse origine en afkomst uit Irbid in Jordanië, zijn verblijf in Syrië voor een tijd en zijn studie bewijzen, gegevens welke niet ter discussie staan.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 19 februari 2014 (CG nr. 1222664), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen persoonlijke en concrete elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.4.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende aansluiting en engagement bij de '24 maart beweging' en bijgevolg evenmin aan de daaruit voortvloeiende vermeende arrestaties en detenties door de Jordaanse autoriteiten.

Verzoeker laat gelden dat hij tijdens zijn gehoor tevens sprak over zijn engagement in andere politieke bewegingen gedurende zijn studentenjaren en dat hij reeds in 2005 deelnam aan politieke activiteiten wanneer hij het idee achter deze activiteit volgde. Verzoeker acht het dan ook logisch dat hij in mindere mate exacte informatie over de aanleiding en de exacte datum van de oprichting van de '24 maart beweging' kan geven. Hij sloot zich namelijk aan naar aanleiding van een facebook-pagina, hetgeen volgens verzoeker dus aantoonde dat hij louter omwille van het idee aansloot en niet reeds een lange tijd geëngageerd was. Verzoeker vervolgt dat een aansluiting bij een politieke organisatie of een deelname aan politieke activiteiten niet impliceert dat men eveneens alle informatie omtrent de beweging dient te kennen. Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal van hem informatie verwacht die hij niet hoeft te kennen en stelt dat zijn geloofwaardigheid wordt getoetst aan stereotiepe verwachtingen, terwijl hij louter manifestant was en deelnam aan activiteiten die strookten met zijn politieke ideologieën.

Verzoekers verweer doet evenwel niets af aan de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn eerste gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen uitdrukkelijk verklaarde dat hij zich in 2009 heeft aangesloten bij de '24 maart beweging', dat deze beweging nog voor 2009 werd opgericht en dat hij in de periode van 2009 tot november 2011 aan vele betogingen van de '24 maart beweging' heeft deelgenomen (administratief dossier, stuk 8, p. 2-6), terwijl uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de '24 maart beweging' pas na de uitbraak van de Arabische lente in 2011 is ontstaan in navolging van andere revolutionaire (jongeren)bewegingen in Egypte en Tunesië die in 2011 erin geslaagd zijn met een volksrevolutie hun dictators af te zetten. Deze vaststelling volstaat naar het oordeel van de Raad reeds om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers vermeende aansluiting en engagement bij de '24 maart beweging', ongeloofwaardigheid welke andermaal worden bevestigd door verzoekers uitermate vage verklaringen omtrent het aantal

betogingen waaraan hij deelnam. Verzoeker laat de motivering dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing ongemoeid en gaat tevens voorbij aan de opmerking van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er geen informatie terug te vinden is van een betoging van de '24 maart beweging' op 24 november 2011 in Amman, hetgeen opmerkelijk is daar deze manifestatie blijkens verzoekers verklaringen zwaar werd aangepakt door de autoriteiten met vele arrestaties en gewonden als gevolg.

Waar verzoeker nog benadrukt dat hij reeds meerdere keren door de politie werd gearresteerd, dat deze arrestaties willekeurig waren en dat er heden geen goede redenen bestaan om aan te nemen dat die willekeurige arrestaties en mishandeling zich niet opnieuw zullen voordoen, komt hij niet verder dan het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het uiten van blote beweringen, wat bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker aldus niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige vaststellingen en overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar deze oordeelt dat (i) verzoekers verklaringen over zijn drie arrestaties vanaf het moment van zijn aansluiting bij de beweging helemaal niet kunnen overtuigen daar hij deze arrestaties moeilijk kon situeren in de tijd en hij niet in staat bleek aan te geven hoeveel tijd er tussen zijn eerste en tweede arrestatie zou zijn verlopen, en hij geen enkel begin van bewijs van deze arrestaties kan voorleggen, ondanks zijn bewering drie maal te zijn gearresteerd, gedetineerd en vervolgens op borg te zijn vrijgelaten, (ii) het merkwaardig is dat hij, die een reisverbod van het regime zou hebben gekregen, alsnog erin is geslaagd met zijn Jordaanse paspoort het land uit te reizen daar het weinig realistisch is dat hij zonder enige moeilijkheden aan controles van de luchthavenautoriteiten kon ontkomen indien hij werkelijk als opposant zou worden gezocht door het regime en (iii) de oproepingsbrief van de rechtbank dat hij op 15 december 2012 dient te verschijnen slechts een kopie betreft die hij van zijn e-mailbox heeft uitgeprint waardoor de bewijswaarde zeer gering is en een dergelijk stuk bovendien slechts enige bewijswaarde kan hebben indien het wordt ondersteund door een geloofwaardig relaas, wat in zijn geval niet is gebleken, vaststellingen en overwegingen welke dan ook onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.4.2. Gelet op het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde incoherenties, tegenstrijdigheden en vaagheden in zijn verklaringen, de tal van onwetendheden en het totale gebrek aan enig begin van bewijs, kan ook aan verzoekers beweringen omtrent (zijn vrees voor) de intrekking van zijn Jordaanse nationaliteit niet het minste geloof worden gehecht.

Verzoeker voert in dit verband aan dat de Jordaanse nationaliteit van zijn ouders en van hemzelf werd ingetrokken nadat hij zijn land van herkomst had verlaten en dat het voor hem moeilijk is om op de hoogte te blijven van zulke details wanneer hij zich niet meer in zijn land van herkomst bevindt. Dergelijk verweer kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Het al dan niet ingetrokken zijn van verzoekers Jordaanse nationaliteit en deze van zijn ouders, het tijdstip waarop dit precies zou zijn gebeurd, de aanleiding hiervoor en de stappen die zijn ouders ondertussen zouden hebben gezet om de Jordaanse nationaliteit terug te krijgen, zijn allerminst details doch raken aan de kern van verzoekers asielaas. Uit verzoekers verklaringen tijdens het gehoor blijkt dat hij sinds zijn aankomst in België contacten onderhoudt met zijn ouders (administratief dossier, stuk 5, p. 1). Er kan dan ook in redelijkheid worden aangenomen dat een dergelijk ingrijpend feit als het intrekken van de Jordaanse nationaliteit tijdens deze contacten uitvoerig besproken zou zijn geweest indien deze intrekking op enige waarheid zou berusten. Dat verzoeker zich thans niet in zijn land van herkomst bevindt, kan aldus allerminst worden aanvaard als afdoende verschoningsgrond voor zijn verregaande onwetendheid en de manifest tegenstrijdige verklaringen die hij in dit verband heeft afgelegd. De uitgebreide motivering dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing wordt door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad deze stukken om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vervolgingsfeiten.

2.4.4. In acht genomen wat voorafgaat, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoekers asielaas over de hele lijn ongeloofwaardig is. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het

administratief dossier en die in voorliggend verzoekschrift niet op afdoende wijze worden verklaard of weerlegd zoals blijkt uit het voorgaande.

Waar verzoeker nog verwijst naar artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, benadrukt de Raad dat deze bepaling werd omgezet in Belgisch recht in het oud artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet, dat op zijn beurt werd opgeheven bij artikel 17 van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de vreemdelingenwet, de Opvangwet en van de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, doch waarvan de inhoud grotendeels wordt hernomen door het nieuwe artikel 48/6. Vermits aan de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging geen geloof kan worden gehecht zoals blijkt uit wat voorafgaat, is geenszins aan de voorwaarden voldaan om toepassing te maken van het nieuwe artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, is het vluchtrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker opgediste relaas, kan evenmin worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing een schending zou uitmaken van artikel 3 van het EVRM. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM overigens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, voorhanden is. (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen moet verzoeker het bestaan van zwaarwegende gronden op een reëel risico op ernstige schade aantonen bij terugkeer naar zijn land van herkomst, wat hij *in casu* niet aantoonde. De Raad stelt immers vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere gronden beroept dan de elementen aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. Ten overvloede wijst de Raad erop dat verzoeker ter terechtzitting uitdrukkelijk verklaarde dat ondertussen al zijn problemen in Jordanië zijn opgelost en dat hij vrijwillig naar huis wenst terug te keren, waarmee hij dus zelf in niet mis te verstane bewoordingen te kennen geeft dat in zijn hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade aanwezig is.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot twee maal toe uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.8. Waar verzoeker in fine vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen teneinde verder onderzoek te voeren, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS